

NABOŻEŃSTWA MAJOWE
ze świętym Janem Pawłem II

Tydzień III
(13-19 maja)

Wprowadzenie

W trzecim tygodniu nabożeństw majowych będziemy w ramach niniejszego cyklu medytacji powracać do kolejnych wypowiedzi świętego Jana Pawła II o tematyce maryjnej, które pochodzą z jego pielgrzymek do Ojczyzny w 1991 i 1995 roku. To wizyty w Polsce przeżywającej doświadczenie odzyskania suwerenności. Wolność bywała jednak traktowana lekkomyślnie, stąd wielka troska papieża o szacunek jego rodaków względem najwyższych wartości religijnych i moralnych. Wśród nich doniosłe znaczenie odgrywała tradycja czci dla Najświętszej Maryi Panny – Królowej Polski.

Rok 1991 przyniósł papieską wizytę w dwóch etapach. Pierwszy, od 1 do 9 czerwca, to nawiedzenie Koszalina, Rzeszowa, Przemyśla, Lubaczowa, Kielc, Radomia, Łomży, Białegostoku, Olsztyna, Włocławka, Płocka i Warszawy. Drugi, od 13 do 16 sierpnia, był związany z obchodami VI Światowych Dni Młodzieży w Częstochowie – prócz Jasnej Góry następcą świętego Piotra odwiedził jeszcze Kraków i Wadowice. W roku 1995 święty Jan Paweł II wrócił do Polski z jednodniową pielgrzymką, spotykając się z wiernymi w Skoczowie, Bielsku-Białej i Żywcu.

13 maja (poniedziałek)

Wśród maryjnych rysów pontyfikatu świętego Jana Pawła II wymienić trzeba wiele nabożeństw i modlitw kierowanych ku Matce Chrystusa i Kościoła. Jedną z tych praktyk był południowy „Anioł Pański”. Papież przeżywał tę chwilę wspólnie z pielgrzymami zebranymi w niedzielę i uroczystości na placu świętego Piotra w Watykanie, jak i z uczestnikami różnorodnych celebracji w trakcie podróży apostolskich. O znaczeniu wspomnianej modlitwy mówi papieskie rozważanie wygłoszone w Rzeszowie 2 czerwca 1991 roku:

„[...] Każdego dnia, a dziś w sposób szczególny «Anioł Pański» wprowadza nas w tajemnicę Wcielenia Słowa Przedwiecznego.

«Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa» (Łk 1, 38) – mówi Dziewica z Nazaretu do boskiego zwiastuna. Rozpamiętując tę maryjną odpowiedź, w której wyraziło się światło i moc Ducha Świętego, pochylamy się z najgłębszą czcią wobec tajemnicy: «Słowo stało się ciałem i mieszkało między nami» (por. J 1, 14).

Na iluż to miejscach waszej ziemi, w ilu sanktuariach maryjnych trwa ta zbawcza chwila Zwiastowania. Ile warg powtarza słowa Dziewicy-Bogarodzicy. «Witaj Jezu, Synu Maryi, Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostyi» – w tej Eucharystii, którą tu sprawowaliśmy.

[...] Bądź pozdrowiona, Matko Syna Bożego! Bądź pozdrowiona, Matko Serca Jezusowego! Przybliżaj nas wszystkich do Twego Syna, do tego Serca, które jest «przebłaganiem za grzechy nasze» (Litania do Najśw. Serca Pana Jezusa, por. 1 J 2, 2; Rz 3, 25)».

Maryjo, Matko Słowa Wcielonego, wyjednaj nam niezachwianą wiarę w obecność Pana. Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

14 maja (wtorek)

Podczas Eucharystii sprawowanej w Lubaczowie święty Jan Paweł II odniósł się do istotnego wydarzenia z dziejów Polski, jakim było obranie Maryi za Panią naszej Ojczyzny podczas królewskiego ślubowania w 1656 roku. Zostało ono złożone przed wizerunkiem Matki Bożej Łaskawej, którego kopię umieszczono w lubaczowskiej prokatedrze – świątyni biskupa odpowiadającego za pozostałą w polskich granicach część archidiecezji lwowskiej. Oto papieskie rozważanie z 3 czerwca 1991 roku:

„Kiedy – w kilka miesięcy po obronie Jasnej Góry – król Jan Kazimierz oddawał całe swe wielonarodowe dziedzictwo Bogarodzicy jako Królowej – wówczas dokonywały się szczególnie zaślubiny.

Były to zaślubiny Bożej Mądrości, która w sposób proroczy mówi o sobie słowami Księgi Syracycydesa: «Wysłałam z ust Najwyższego i niby mgła okryłam ziemię» (24, 3): oto wymiar przedwiecznej Mądrości. A potem ten wymiar znajduje sobie mieszkanie w dziejach człowieka: «W Jakubie rozbij namiot [...], w Izraelu obejmij dziedzictwo» (Syr 24, 5). I oto Mądrość «zapuszcza korzenie w sławnym narodzie, w posiadłości Pana, w Jego dziedzictwie» (por. Syr 24,13), aby stać się pokarmem i napojem ludzi: «Którzy mnie spożywają, dalej łaknąć będą, a którzy mnie piją, nadal będą pragnąć» (Syr 24, 21).

Król Jan Kazimierz, klęcząc w katedrze lwowskiej przed obrazem Matki Bożej Łaskawej, przyłącza się do wielu pokoleń tych, którzy łakną i pragną Bożej Mądrości – dla siebie,

dla swego królestwa, dla ludów, wśród których z Bożej Opatrzności przyszło mu sprawować władzę królewską w czasach szczególnie trudnych”.

*Maryjo, Stolico Mądrości, strzeż naszej więzi z Bogiem, który powołał ludzkość do istnienia.
Święty Janie Pawle II, módl się za nami.*

15 maja (środa)

W trakcie liturgii celebrowanej w Łomży 4 czerwca 1991 roku święty Jan Paweł II dokonał koronacji cudownego wizerunku Matki Bożej otaczanego kultem w miejscowej katedrze. Na zakończenie Mszy świętej papież zwrócił się do Maryi w słowach modlitwy korespondującej z wygłoszoną wcześniej homilią. Była ona medytacją nad szóstym przykazaniem Dekalogu. Posłuchajmy tej papieskiej prośby i związanej z nią refleksji:

„A na końcu zwracam się do Ciebie, Matko Boża z katedry łomżyńskiej, dzisiaj ukoronowana. Bądź Matką Pięknej Miłości dla nas wszystkich, dla małżonków i dla młodzieży. [...] Ty nam kształtuj serca, abyśmy wiedzieli, jaka miłość jest prawdziwa i jak ją odróżnić od miłości pozornych. Ażebyśmy w młodości czy w małżeństwie nie ulegali fałszywym prorokom, których nie brak, nie brak na całym świecie, więc trudno się dziwić, że są i w Polsce. [...] Trzeba tylko patrzeć od młodości, od dziecka w oczy tej Matki Pięknej Miłości, a Ona nauczy nas właściwej odpowiedzi na pytanie czasem bardzo trudne, gdzie trzeba także podjąć zmagania się z sobą. Ale jest to zmaganie o wielką wartość, bo nie można w życiu przegrać miłości. Nie można w życiu przegrać prawdziwej miłości. [...] Więc niech się stanie tym kryterium po prostu to, co każdy i każda z was ma ślubować w momencie sakramentu: «Miłość, wierność, uczciwość małżeńską i że cię nie opuszczę aż do śmierci». To jest sprawdzian. Nie dajcie się uwieść innym pozorom”.

*Maryjo, Matko Pięknej Miłości, chroń serca młodych od pożądliwości i niewierności.
Święty Janie Pawle II, módl się za nami.*

16 maja (czwartek)

Wędrówka biskupa Rzymu przez wolną Ojczyznę była wytrwałym zabieganiem o respektowanie Bożych przykazań w życiu rodaków świętego Jana Pawła II. Nie dziwi zatem fakt, że w rozważaniu towarzyszącym modlitwie „Anioł Pański” na zakończenie Eucharystii w warszawskim parku Agrykola, 9 czerwca 1991 roku, papież prosił Maryję o szczególną opiekę nad polskimi rodzinami narażonymi na rozmaite zagrożenia:

„«Oto Matka twoja». Z wysokości krzyża wypowiedziałeś te słowa, Chryste, Synu Boży, do każdego z nas, do wszystkich Polek i Polaków w ciągu tylu pokoleń. Do nas współczesnych również. Oto Matka...

Wiemy, że jesteś, Matko. Nie przestajesz być z nami, pomimo naszych słabości i grzechów, pomimo straszliwych nieraz win. Pomóż nam odbudować polską rodzinę jako święte sakramentalne przymierze osób, jako ostoję pokoleń. Niech ta rodzina będzie prawdziwym środowiskiem miłości i życia. Prawdziwym, odpowiedzialnym. Niech będzie pierwszą szkołą

wielkiego przykazania miłości – tej miłości, która «cierpliwa jest, łaskawa jest», która «nie szuka swego, nie pamięta złego», która «współweseli się z prawdą» – miłości, która «wszystko przetrzyma» (1 Kor 13, 4–7).

Pomóż nam odbudować polską rodzinę. Poprzez rodziny przebiega przyszłość człowieka. Od nich zależy przyszłość człowieka na ziemi ojczystej. Od nich zależy przyszłość Polski”.

*Maryjo, Królowo rodzin, wspomóż trwanie rodziców i dzieci we wzajemnej miłości.
Święty Janie Pawle II, módl się za nami.*

17 maja (piątek)

Druga wizyta świętego Jana Pawła II w rodzinnym mieście była okazją do kolejnego nawiedzenia kościoła Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny, gdzie papież przyjął chrzest. Centralnym wydarzeniem było jednak uroczyste poświęcenie nowej świątyni w parafii świętego Piotra Apostoła i koronacja figury Matki Bożej Fatimskiej. Jej orędownictwu przypisywane jest papieskie ocalenie podczas zamachu w 1981 roku. Zawierzenie, którym żył święty Jan Paweł II, wybrzmiało po raz kolejny w jego słowach wypowiedzianych 14 sierpnia 1991 roku w Wadowicach:

„[...] Błogosławiona bądź Ty, Matko, w tajemnicy Twego dziewiczego ofiarowania – Patronko dawnej wadowickiej parafii.

Przenieś tę Twoją tajemnicę, to dziewicze ofiarowanie przyszłej Matki Boga, także i tutaj. Wypełnij ten nowy dom Boży Twoją macierzyńską obecnością. Przygarniaj synów i córki nowej parafii wadowickiej do Twego Serca. Ucz ich Chrystusa – tak jak mnie kiedyś objawiłaś w Chrystusie pełnię tajemnicy człowieka, jego godności oraz najwyższego powołania.

Ucz ich Chrystusa – tak jak uczyłaś Twojego «Rycerza», Maksymiliana Marię, którego pamięć męczeństwa w oświęcimskim bunkrze śmierci dziś właśnie odnawia Kościół.

Ucz nas Chrystusa, Matko!”.

*Maryjo, Pani Fatimska, ucz nas wciąż całkowitego oddania życia Twojemu Synowi.
Święty Janie Pawle II, módl się za nami.*

18 maja (sobota)

Spotkanie z młodzieżą przybyłą z różnych zakątków świata do Częstochowy upłynęło na modlitwie kierowanej do Boga za wstawiennictwem Matki Najświętszej. Z narodowym sanktuarium Polaków nierozzerwalnie związała się praktyka wieczornego apelu jasnogórskiego. O trzech słowach wpisanych w jego przeżywanie – „jestem, pamiętam, czuam” – mówił święty Jan Paweł II 14 sierpnia 1991 roku:

„Tu, na Jasnej Górze, słowo «czuam» ma treść maryjną, ściśle odpowiada ikonie Bogarodzicy. «Czuam» oznacza postawę matki. Jej życie, jej powołanie wyraża się w czuwaniu. Jest to czuwanie nad człowiekiem od pierwszych chwil zaistnienia. Czuwanie to łączy się ze smutkiem i z radością. «Kobieta, gdy rodzi, doznaje smutku, bo przyszła jej godzina. Gdy jednak urodzi dziecko, już nie pamięta o bólu z powodu radości, że się człowiek narodził na świat» (J 16, 21) – są to słowa samego Chrystusa.

Macierzyńskie czuwanie Maryi – jakżeż niezgłębione doświadczenie, jaki zapis serca kobiecego, które całkowicie żyło Bogiem. Zaprawdę «wielkie rzeczy uczynił [Jej] Wszechmocny. Święte jest Jego Imię» (Łk 1, 49).

Niech trwają w naszej świadomości przynajmniej te dwa momenty: noc betlejemską i «noc duchową» pod krzyżem Syna na Golgocie. I jeszcze jeden moment: jerozolimski wieczernik w dniu Pięćdziesiątnicy, gdy rodził się Kościół, gdy wychodził na świat, jakby dziecko opuszczające łono matki”.

Maryjo, Przybytku sławny pobożności, dodaj nam siły, byśmy czuwali przed Panem wolni od znużenia. Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

19 maja (niedziela)

Jednodniowa wizyta w Polsce, jaką święty Jan Paweł II złożył 22 maja 1995 roku przy okazji pielgrzymki do Czech, odbyła się w okresie wielkanocnym. Cześć wobec Maryi jest w nim okazywana przede wszystkim poprzez śpiew modlitwy Regina Caeli – „Wesel się, Królowo miła”. Nawiązanie do niej znajdujemy w papieskim słowie wygłoszonym w Żywcu:

„Udaję się w duchu do wszystkich sanktuariów maryjnych ziemi żywieckiej – przede wszystkim zaś do niedalekiego Rychwałdu, gdzie dane mi było kiedyś z kardynałem Stefanem Wyszyńskim koronować cudowny obraz Bogarodzicy. Śpiewam tę wielkanocną antyfonę razem z ziemią żywiecką, razem z doliną Soły, razem z tymi górami Beskidu Żywieckiego i Śląskiego, które wielokrotnie przewędrowałem o różnych porach roku, znajdując w nich radość i wytchnienie.

Śpiewam tę wielkanocną antyfonę i modłę się razem z wami za naszą Ojczyznę i za wszystkich rodaków: o umiłowanie daru życia, o szczerą troskę o dobro wspólne, o wytrwałe budowanie Polski na fundamencie sprawiedliwości, solidarności i miłości społecznej. Modłę się, aby duch dialogu i współpracy przeważał nad duchem walki i konfrontacji. Modłę się o poszanowanie godności każdego człowieka, o kulturę wzajemnego współżycia. Modłę się za polskie rodziny nękane problemem bezrobocia i ubóstwa. Dla wszystkich utrudzonych i zniechęconych proszę o odnowioną nadzieję!”.

Maryjo, Szczęśliwa zmartwychwstaniem Syna, na koniec okresu Wielkanocy wypros nam niekończącą się radość płynącą z wiary.

Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

oprac. dk. Michał Grzesiak

Fundacja COLLEGIUM VOYTYLIANUM
ul. Warszawska 1/16 • 31-155 Kraków
www.voytylianum.com